

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za ožnanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se ožnanilo jederkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tisku.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ožnanila t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 20. julija.

—o.— Uprav v mejsebojnem tekmovalni se ziblje in giblje tačas naš narod o tem, da pokazal bi svoje veselje ob štiridesetletnici vladanja pre svetlega svojega cesarja, da bi dostojno in predostojno udeležil se letošnjega sijajnega dinastičnega praznika avstrijskega. Vas se bori v tem oziru z vasjo, trgi in mesta se prebitevajo, postaviti dolgotrajne spomenike redkemu dogodku in zbirajo se gmotne in duševne sile celega okraja, da bi se piramidarno tisto izrazilo, kar na dan sili iz srca slehernemu domačinu — zvestoba Slovenca! In res vse to pripravljane in preslavljanje, ustanavljanje in poveljevanje se rodi in godi brez vzgojevanja, vse to marveč izvira samo po sebi iz globočin narodovega mišljenja in čutenja, s tisto samosvojo silo in močjo, ki jo vidimo pri bistrem studenci, katerega tudi nič vnanjega ne kliče in ne sili na dan. Naš narod slovenski tudi pri tej priliki kaže, da ima srce za svojega vladarja in da je vesel, če mu more posvetiti vsako snago svoje duše, vsako kapljo svoje krvi. Gre mu prvenstvo — našemu narodu, ali, da smo ponižni, gre mu jednaka stopinja mej avstrijskimi narodi, kadar se vpraša po državljanski zavesti, po podložniški udanosti do sijajne vladarske hiše. Berite poročila teh dnij, ozrite se tačas po naših občinah, stopite sedaj mej široko ljudstvo slovensko, a potem recite, da — ni res tako!

Čemu naglašamo to sedaj, kar je zmirom tako bilo in kakor drugače biti ne more? Mnenje, katero se o slovenskem narodu že nekaj časa s kruto doslednostjo širi po naših nasprotnikih, sili nas v to. Tega mnenja strupena ost je, da narod naš ne pozna avstrijskega domoljubja, da svoje oči obrača proč od prestola, na kateri ga veže njegovo državljanstvo. In napravilo se je to krivično mnenje z zlobnim namenom, da bi slovenski življ padel v nemilost in da bi se z najvišjega mesta doli gledal kakor suha veja, katera takrat najbolje stori, kadar se do cela posuši! Nevarno je bilo to, ker javno mnenje pri vsej svoji površnosti in izpačenosti čestokrat nadomestuje zdravo sodbo. Ali komur je mari resnice in resnega preudarka, naj se vpraša sedaj, kako se ujemata mnenje o slovenski neojalnosti s faktičnimi pojavi slovenske lojalnosti? Kateri ne-

lojalni narod se za jubileja svojega vladarja tako vede, kakor se naš na široko in globoko? Kamor pogledate po slovenski naši domovini, povsod sedaj vidite prostovoljno gibanje kakor zlato čiste udanosti, od vseh strani vam odmeva le jeden srčen glas: „Vse za dom, za cesarja!“

Tako ne dela narod, čegar narodnost je nevarna državi in čegar narodni čut je dinastičnemu čutu protiven! Dogma, da slovanska zavest izpodriva avstrijski državljanski čut, bila je in je več ali manj vodilna misel za naše vlade in odločilna za položaj avstrijskih Slovanov, a bila je že iz prvega začetka zmota in laž. Nobenemu človeku ni nikdar v misel prišlo, da so avstrijski Nemci že zavoljo tega slabi državljani, ker se čutijo Nemce, ker govorijo jezik nemške države in ker si duševne proizvode pravih Nemcev tako ukoristijo, kakor bi njihovi bili! Tudi avstrijskemu patriotizmu Slovencev ne more pretiti od tod nevernost, če se zavedno štejemo mej slovanske narode, če pri teh hodimo v nauke in delamo za ohranjenje slovanskega našega značaja. Če baron Apfaltrern sluti nevarnost v tem, da je slovenski jezik čedalje podobnejši hrvatskemu jeziku, potem je on prvi na vrsti, da se kot dober Avstrijan odpove jeziku, v katerem se je zadnjič mučil nad slovensko zemljiško knjigo, ker ta jezik je prav tako nemški, kakor jezik sosednje mogočne države! Kar je pri jednem narodu misliti nespametno, naj je pri drugem umevno samo po sebi? A slovanski narodi avstrijski so tudi faktično pokazali, da slovanski rodoljubje njim ne izpodkopa državnega domoljubja. Rasemo sicer v slovanskem duhu, krepimo se v narodni zavesti, a nikdar se to ni na škodo godilo državljanstvu našemu, ljubezni naši do cesarskega našega doma, to tudi tedaj ne, ko se je narodnost naša najbolj natočevala in najhuje zatirala. Najmanjša prilika, ki zamore obuditi sočutje in naudušenje za vladarja, potrjuje nam to istino in posebe slovenski narod stare svoje sinovske udanosti ni zmanjšal, marveč pomnožil. Na sumničenje, ki je pred malo meseci butalo z vso silo v slovensko poštenje in domoljubje, odgovarjajo zopet sedaj naše velike slavnosti, kjer, kakor vedno v harmoniji živita slovenska narodnost in slovenska lojalnost!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 19. julija.

Naučno ministerstvo hoče uvesti pouk veronauka v višjih razredih realke na Dolenjem Avstrijskem, kateri pouk se je odpravil bil z deželnim zakonom. Ker je pa zato treba deželnega zakona, bode vlada že v letošnjem zasedanju deželnemu zboru predložila dotično predlogo. Ko bi kdo drugi vodil naučno ministerstvo, bi se levičarji morda temu ustavljali, a pl. Gauču, ki je njih ljubljeneec, se bodo pa že udali.

Chlumetzky in nekateri drugi levičarski vodje bi radi zjedini vse **levičarske** klube, a dosedaj so vsa njih prizadevanja ostala brez uspeha. Nasprotja mej levičarji so prevelika, da bi se dala kar poravnati.

Vnanje države.

Nemški listi so poročali, da Ristić odobrava postopanje **srbskega** kralja ter je izrekel svoje obžalovanje zaradi kraljičinega postopanja. To so pa le izmislili nemški časnikarji. Kralj ni Ristića nikdar za svet vprašal in slednji bi mu bil le svetovalec, da se sporazumi s kraljico.

Jutri ostavi princesinja Klementina **Bolgarsko** in morda ne bode več dolgo, da pojde sin princ Ferdinand za njo. Razmere v Bolgariji se nikakor ugodno ne razvijajo za Koburžana. Da bi se znebil Stambulova, ki hoče le sam gospodariti, se je zvezal s konservativci, a sedaj se kaže, da je konservativna stranka preslaba, da bi se mogla upirati ministerskemu predsedniku. Najbrž ne bo dolgo, da Načević in Stojilov izstopita iz ministerstva. Gorori se celo da se Stambulov pogaja s posredovanjem bivšega ruskega častnika Kolobkova, kako bi se rešilo bolgarsko vprašanje. Princ Ferdinand, ki tudi že nekaj sluti o tem, boče nekda v kratkem ostaviti Bolgarijo in v Ebenthalu počakati, če bode uspeh teh pogajanj zanj ugoden, kar je pa seveda jako dvomljivo. So li vse ti vesti resnične, seveda ne vemo, ker so vsa poročila iz Bolgarije neso zanesljiva, le toliko je gotovo, da se Koburžanu že maje prestol, ki itak že prej ni trdno stal.

Kurs **ruskemu** rublju na Berolinskej borzi se še vedno veka. Berolinski bankirji se kar pulijo za ruske državne popirje, ker sodijo, da se bode njihova vrednost še povečala. V Berolinu se nadejajo, da bodo odnošaji mej Rusijo in Nemčijo zopet kaj presrčni postali, zlasti ker Nemčija ne misli več podpirati avstrijske politike. Manj zaupni

LISTEK.

Slike kazaške.

Dedič sable Kazaka Štepana Žurbe.

Česki napisal E. Jelinek; poslovenil Podvidovski.

Za vasjo, kateri smo se baš bližali, raztegala se je brezkončna stepe. Kje je bil nje konec, ne vem, in nihče tudi ni znal k takovemu vprašanju odločno odgovoriti. Nekje daleč v ozadji dotikalo se je je nebo, kakor bi na njo padalo, staveč zid in zapirajoč tako Ukrajino pred ostalim svetom; ali baje niti tam še ni bilo konca te nepregledne stepe.

To je pomenilo: odpočiti si in nakrmiti ter napojiti konje. Kdo ve, kje in kaj zopet najdemo kako vas in nekoliko Kazakov. In poštni drogovi, priljubljen sedež črnih ptičev, izginjevali so brez sledu v megli. Široka, zvožena pot vila se je na severovzhod in je bila s svojimi razmetimi in raztrganimi mesti poleg poštnih drogov morda jedini vodnik.

To je bilo vse, kar sem mogel videti iz revne krčme, pod katere streho se je dobil za moje konje gotovo boljši vsprejem, nego za moje vlastne, naj-

skromneje zahteve. Suhega sena je imel krčmar toliko, a ostalega tako malo, da sem bil nehote prisiljen pritoževati se, zakaj človeški želoec „praviloma“ tako malo čuti simpatije in sposobnosti do suhega — sena.

Iz tega torej je pa tudi jasno, da sem bil s svojim obedom v krčmi mnogo poprej gotov, nego moji nizki ukrajinski konjiči. In ker nisem imel za krmenja nič pripravnejšega dela, odločil sem se na sprehod po vasi. Poglejmo!

Ali vrnil sem se nenavadno brzo. Ta vas (katera ni bila vredna niti, pa bi si bil njeno ime zapomnil), ni ponujala prav nič zanimivega, in čim bolj so me zanimale vse ostale kazaške vasi, tem bolj me je dolgočasil to gnezdice. Poglavitno je bilo temu krivo, ker me je povsod srečavala nenavadna praznота v ukrajinskih vasicah. Bilo je tu sicer dosti koč, nekatere tudi lepe, ali v njih kakor bi bilo vse mrtvo. Opazil nisem niti jednega Kazaka, niti jedne lepe Kazaške. Le tu in tam je pomolila ven zvedavo glavo kaka resna starka. A takovim se umičemo . . . Pri nekej koči me je obklopila tolpa psov, in ker me je osipala z raznovrstnimi sovražnimi izjavami, zdelo se mi je najbolje, pohiteti zopet v svojo krčmo.

Tam pa se je zgodilo za moje kratke nena-
vzočnosti mala izpremembra. Pri stopnicah sedel je namreč stavec, kateri je zamišljeno gledal po megleni nepreglednosti širne stepe. Steklenico je držal v roci a niti na trikrat je ni izpraznil. Stoprv ogledavši so natančneje opazil sem, da je to ukrajinski lirnik — drug narodnega „pesnika“, kateri ima po svojem poklici mnogo sličnega z jugoslovanskimi goslarji, ali manj sličnega z njihovim pravostnim stališčem. Preprosta njegova lira je ležala pri stopnicah in je bila tako nema, kakor sam lirnik. Pri-
znavam, da sem imel do ukrajinskih lirkov nekako nevoljo in da sem podlegal pripovedovanjem o njihovej zapravljivosti, ali ta stavec vlekel me je nehote k sebi. Morda je bilo to vsled tega, ker naji je tu oklepala tesna samota. Sicer me je njegov nagubančeni obraz, poln miru in mehko-
be, takoj spravil z njim. Mislim sem si, da ta človek ne pripada k tem maščevanja željnim prepirljivcem, kateri potujoč z liro na hrbtu po vsej Ukrajini, vzbude marsikdaj i nemile čute. Mislim sem si raje, da spada v vrsto zanimivih pevcev in narodnih pripovedovalcev, kateri, potikajoči se po vaseh, marsikatero lepo povest o starej slavnej Kazačini povedo in osvežujejo.

so pa v Peterburgu. Nekateri listi nič prav ne za-
upajo Bismarcku, ki je kaj zvičajno postopal na
Berolinskem kongresu in pri sklepanji zveze proti
Avstriji. Vedno je le gledal, kako bi Rusijo zvedil
na led.

Jutri je v departementu Ardèche volitev za
francosko zbornico. Mej družimi kandiduje tudi
Boulanger. Dosedanja volilna agitacija je zanj jako
neugodna. Ker sam ne more pohoditi volilcev, ni
dosti upanja, da bi zmagal. Njemu nasprotni listi
pa širijo vest, da ni upanja, da bi ozdravel, da
torej ne kaže voliti ga. Predvčeraj se je zaključilo
zasedanje francoske zbornice. Najznamenitejše v tem
zasedanju je bilo, da se je bil pojavil Boulanger na
političnem obzorju in je zopet izginil. Kaj posebnega
tudi v tem zasedanju zbornica ni dognala. Bilo je
pa dostikrat mnogo prepira zaradi malenkostnih
stvari. Sloga se mej republikani še ni utrdila, na-
sprotnje mej radikali in oportunisti je skoro vedno
večje, če tudi se na obeh straneh spoznava, da
treba sloge, sicer bode propala republika. Monar-
histi se tudi vedno bolj gibljejo. Princ Viktor Na-
poleon se posebno mnogo zanima za volitve, grof
Pariški je pa pozval župane, da naj delajo za mo-
narhijo.

Na **Španjskem** prišli so baje neke zaroti
na sled. Policija je preiskala v Madridu več hiš in
konfiskovala mnogo orožja. Kaj podrobnega se ne
poroča, tako da niti ne vemo, ali so zarotniki re-
publikani ali pa karlisti. Sicer pa zarote na Španj-
skem neso nič novega.

Dopisi.

Iz Ljubljane 19. julija. (Izlet keglja-
čke zaveze „Edinost“). Radostnega srca se še
vsakdo spomina lanskega izleta v idilično Podbrezje,
z isto radostjo pa tudi letošnjega izleta dne 15.
t. m. k Dobravskemu slapu in na Jesenice. „E-
dinost“ si je pridobila simpatij v vseh krogih, še ne-
boj je bilo, kajti rečeni dan bilo je izjemoma pre-
krasno vreme, kakor nalašč za društveni izlet. Točno
ob 6. uri 25 min. odpeljali smo se iz Ljubljane,
bili ob 8. uri 20 min. v Lescab, kjer smo v gosp.
Goljaša gostini „Pri Triglavu“ jako dobro zajtr-
kovali in poslušali naših pevcev (Trtnik. Štamcar,
Petrič in dr.) ubrano petje, potem pa odrinili k slapu,
h kateremu smo ob 1/2 11 uri dospeli. Pri Dobrav-
skem slapu pričakoval nas je gosp. Schrey z iz-
vrstnimi krepčili, katere je z Jesenic pripeljal. Ko
smo notranjega človeka očvrstili, ogledali smo si
prelepi slap, ki je bil vsled dolgotrajnega deževja
izredno močen, ter veselili se krasnega petja. Na
mostu stoječe nas izletnike je slučajno došli gosp.
G. P. fotografiral, potem pa smo po jako prijetnem
potu krenili proti Jesenicam, kamor smo dospeli
ob 1/2 2. uri. Gospa Schreyova vsprejela nas je jako
ljubeznivo, malo naprej pa nas je presenetila gospa
Šarčeva, poklonivši načelniku g. Vrhuncu krasen
šopek planinskih cvetic, dočim sta brdki gospodični
Mici in Rezi Schrey vse druge udeležitelje obdaro-
vali z malimi šopki, za kar se je v svojem in v
tovarišev imenu načelnik g. Vrhunc s toplimi be-
sedami zahvalil.

Ko smo ob 2 uri na kolodvoru pričakali z
vlakom došle goste iz Ljubljane, šli smo k skupnemu
obedu, kjer je bilo mnogo napitnic. Napivalo se je
gosp. Vrhuncu, vsem gostom, gospa Lah napila je
v zanimivem govoru kegljački zavezi, gosp. Turk
gosp. župniku Keršiču, gosp. Milavec slavnemu čve-
terospevu (Meden, Štamcar, Pucihar, Paternoster).

In nekaj takšnega sem baš potreboval.

Nagovoril sem ga.

Povzdignil je mirno glavo.

„Od kod to, tovariš, da je tu v vasi tako
prazno in pusto?“ pričel sem govor.

Lirnik me je pogledal začuden in mahnivši z
roko razjasnil mi je, „zakaj je pri njih tako prazno
in pusto“.

„Umril je Ulas“, reče lirnik, „in kdor je bil
zdrav, vsak ga je šel spremit k mogili.“

„A kdo je bil Ulas?“

„Kazak, kakeršnih je vedno manj, takšen, o
kakeršnih bo le lira pripovedovala ... batko ... hej
kakor poslednji ataman!“

„Ataman?“

„Da skoro ... ataman ... ! Bil je dedič sable
Štepana Žurbe, tega po vsej Ukrajini slavnega
Kazaka.“

„O, dedič sable Štepana Žurbe!“ mislil sem
si v duhu gledaje na sedaj umolkivšega lirnika
Tako mi je stopila pred oči znana postava tega
slavnega Kazaka, o čegar slavni sabli sem slišal
mnogokrat pripovedovati krasno ukrajinsko legendo.

(Dalje prih.)

Dalje se je napivalo gosp. Schreyu in njegovi go-
spej soprog, nežnemu spolu i. t. d., potem pa so
se čitali došli telegrami, ki so vzbudili dosti smeha.
Mej petjem, govori in streljanjem topičev in v naj-
lepši zabavi premikal se je kazalec na uri le pre-
bitro in zapustiti nam je bilo preprijazne Jesenice.
Zahvalivši se na presrečnem vsprejemu in na izvrstni
postrežbi, stisnili smo si še jedenkrat roke, pevci
zapeli so še k slovesu „V Gorenjsko oziram“, potem
pa odpeljali se domov. — Kegljački zavezi „E-
dinost“ čestitam, da je tako dobro pogodila izletu
kraj ter se v imenu vseh gostov zahvaljujem za
izredno dobro zabavo. M.

Iz Ljubljane 19. julija. [Izv. dop.] „Slo-
venski Narod“ je v jedrej svojih zadnjih števil po-
ročal, da je bil železniški uradnik g. Fran Čer-
novšek imenovan načelnikom železniške postaje v
Sevnici. — Da se je rečenemu gospodu podelila ta
služba, je to njegova zasluga, ker je s svojim urnim
in odločnim postopanjem zabranil veliko nesrečo, ki
bi se bila inače brez dvojbe pripetila v noči 12. maj-
nika t. l.

Stvar je bila ta-le: Pri nekem tovornem vlaku,
ki je vozil iz Borovnice proti Logatcu, odtrgala se
je železna veriga, ki veže vozove. Ker je pa od
Borovnice proti Logatcu železniška proga sploh jako
napeta, zdrknili so vozovi nizdolu ter z veliko silo
drdrali proti Borovnici. Gospod Černovšek sluteč
po signalih, da se je moralo na progi nekaj pripeti-
titi, skoči urno iz pisarne, in jedva je imel toliko
časa, da je ukrenil potrebno, bili so odtrgani vozovi
že na postaji. Da bi ne bili vozovi prišli po urad-
nikovej naredbi o pravem času na drug tir, treščili
bi z vso silo v tovorni vlak, ki je na istem tiru,
kakor so ti vozovi pridrdrali iz Logatca, prihajal iz
Ljubljane. Brez dvojbe bi ne bila samo materijalna
škoda po tem karambolu velika, temveč bi se bilo
ponesrečilo tudi osobe obeh vlakov.

Direkcija južne železnice je priznala ta za nje
finance jako srečen čin gospoda Černovškega s tem,
da mu je podelila napominano službo v Sevnici, mi
pa beležimo to notico z zadoščenjem, da je bila od-
stranjena nevarnost, ki je pretila toliko ljudem na
njihovem življenju. —

Iz Ljubljanske okolice 18. julija. [Izv.
dopis.] V 17. dan julija t. l. bila je uradna učitelj-
ska konferencija tega okraja v II. mestni deški šoli
na „Cojzovej cesti v Ljubljani“. Udeležili so se kon-
ferencije razen jednega vsi učitelji in učiteljice v
v okraji. Tudi obče spoštovani gosp. okrajni glavar
počastil je zborovanje s svojo navzočnostjo. Gospod
okrajni šolski nadzornik pričinja zborovanje s slav-
nostnim govorom na presvetlega cesarja, katerega
sklene s trikratnim „Slava!“, na kar se odpoje
„Cesarska pesen“. — Iz njegovega poročila o stanju
šol tega okraja smo zvedeli, da so se šole v pre-
teklem letu deloma razširile deloma nove ustanovile;
napravile sta se pa tudi dve obrtniški šoli. V okraji
je bilo 27 rednih šol, 3 šole za silo, 2 ekskurendni
in jedna zasobna šola.

Od teh šol je 16 jednorazrednih, 8 dvoraz-
rednih, jedna tri- in 2 štirirazredni; po spolu so
učenci ločeni le na Vrhnikih. Poučevalo je 36 učiteljev,
7 učiteljic in 33 katehetov. Od 6115 za šolo
ugodnih otrok se jih 117 ni poučevalo. Šolska po-
slopja so v obče vsa v dobrem stanju, izvzemši tih,
katera so prav slaba; na devetih šolah so klopi
nerabljive. Šolska druga oprava je zadovoljiva, tri
šole so z učili nezadostno preskrbljene. V okraji
je 19 šolskih vrtov, kateri svojemu namenu zado-
stujejo. — Šolsko obiskovanje je bilo zaradi osepi-
nične epidemije po nekaterih krajih neredno. Šolska
disciplina je bila povsod dobra in učni smoter in
uspeh povoljen.

O tretji točki dnevnega reda: „Kako mora
šola v otrocih čute domovinske ljubezni, zvestobe
in udanosti do presvetlega vladarja buditi in po-
življati?“ poročala sta g. Al. Pin in Jak. Marn.
O četrti točki: „Kako naj upliiva učitelj na obna-
šanje šolske mladine zunaj šole, in kaj more od
svoje strani v povzdigo prave moralne zavesti ne
le pri šolski, nego tudi pri že bolj odrasli mladini
doseči, oziroma doprinese“, so poročali v domačem
jeziku g. Iv. Bajec in Evgen Müller, gospodičina
Franciška Wruss pa v izveličavnej nemščini, in sli-
šali smo o „Krainische Bauern“ trmoglavosti i. dr.

Učne in berilne knjige imajo v šolskem letu
1888/89 ostati dosedanje, le „Prva nemška Slo-
vnica“ se ima zameniti z novim nemškim berilom
od „Praprotnika, Žumer-Razinger“, kadar dobi vis.

dovoljenje, o čemer se ne dvomi. — O stanju okrajne
učiteljske knjižnice poročal je gosp. knjižničar, pr-
vomestnik g. Avg. Adamič.

Dohodkov je bilo 199 gold. 69 kr., stroškov
pa 178 gld. 32 kr. Knjižnica ima nad tisoč zvezkov.
Račun se odobri. O šolskih knjižnicah, ki so šolsko
leto 1887/88 izšle ter so šolski mladini namenjene,
oziroma o vrednosti taistih za daljno naobraževanje
mladine, poroča prav temeljito in zanimivo g. Fr.
Govekar. V svojem govoru priporoča za knjižnico
le take knjige, katere ne žalijo verskega, patrijo-
tičnega ali moralnega čuta otrok, ali katere ne spod-
kopujejo ugleda učiteljev ali učiteljskega stanu v
obče. S knjigo („Kakeršno delo, tako plačilo“. Po-
vest. Nemški spisal Maks Kümmel. Prevel Ignacij
Hladnik. Založil J. Giontini v Ljubljani 1886.) v
roki, kaže, kako malo se je zanašati na časniške
recenzije in priporočila. Omenjena knjiga ni družega,
ne pamflet in grdo zaničevajo učiteljskega stanu.
Zbor je izrekel svoje obžalovanje, da se dobi za-
ložnik za take plagijate. Zbor sklene dalje, da se
ima „Imenik“ primernih knjig za šolske knjižnice,
katerega je sestavil gosp. poročevalec Fr. Govekar,
litografirati in poslati vsaki šoli. Gospod okrajni
glavar pa pristavi, da se to v njegovi pisarni brez-
plačno zgodi lahko, on prepusti v ta namen stroj
in učitelji si lahko sami stvar uredé. Zbor vzame
to zahvalno na znanje. — V nakupovanje priporo-
čane knjige za okr. učiteljsko knjižnico se odobre.
— Ker se je dosednji knjižnični načelnik temu
poslu iz raznih vzrokov odpovedal, sklene se, da
se ima knjižnica v Šiško premestiti. V knjižnični
odbor se voli učiteljstvo iz Šiške z g. J. Bregarjem.
V stalni odbor so pa z večino glasov voljeni gg.
Fr. Govekar, J. Gregorin, J. Kermavner in S. Pun-
čah. Ker samostalnih nasvetov ni bilo, zaključí g.
predsednik skupščino ob polu dveh, katera je tra-
jala od 9. ure. — Skupnega obeda pri g. Ferlinci
so se skoro vsi udeležili. Vrstila se je napitnica
za napitnico, pesen za pesnijo, ki nam so je pre-
pevali vrli naši gospodje učitelji pevci. Vladala je
tukaj neka dobrodejna sloga in jedinstvo, pomnožena
z veseljem in zaupanjem vsled napitnice gosp. okraj-
nega glavarja. Postrežba in obed pri gosp. Ferlinci
sta bila izvrstna.

Iz Postojnskega okraja 15. julija.
[Izv. dop.] (Občni zbor učiteljskega dru-
štva). — Mislil sem, da bode spretnejša roka po-
prijela za pero ter popisala prvi občni zbor učitelj-
skega društva za Postojnski šolski okraj. Sicer je
znani sotrudnik že popisal v kratkih potezah to
zborovanje v našem strokovnem listu v „Učit. To-
variši“, a ker se ta list bere le v krogih v učiteljskih,
bode stvari gotovo v korist, če naše zborovanje tudi
v prvem slovenskem dnevniku popišemo. Evo: Prvi-
krat zborovalo je naše društvo v 4. dan julija v
Senožečah. Navzočni bili so vsi učitelji in učiteljice
Postojnskega okraja, kar nam svedoči, da se učitelj-
stvo zavednega Postojnskega okraja veselo za-
nima za društveno življenje. Zborovanje otvori t. č.
predsednik g. nadučitelj Martin Zarnik, ter navzočne
krepko nagovori, opominjajoč k slogi.

Ogovor predsednikov bil je z burnim odobra-
vanjem vsprejet. Potem t. č. društveni tajnik gosp.
Jakob Dimnik poroča. (Prav žal nam je, da nam
prostor ne dopušča priobčiti vse, jako vrlo sestav-
ljeno poročilo. Uredn.)

Tudi tajnikovo poročilo bilo je z radostjo
vsprejeto in kako je naše učiteljstvo res uneto za
društvo, pokazalo se je pri upisovanju. Koj prvi dan
štelo je društvo 47 članov in nadjamo se, da bode
to število zdatno povišali podporni društveniki.

Podporni društvenik postane lahko vsak šolski
prijatelj, če plača vsacega pol leta 1 gld. v dru-
štveno blagajno. Društvenina je radi tega tako vi-
soka, ker ima društvo mej drugim tudi namen po-
stavljati umrlim sotrudnikom nagrobne
spominke. Tudi bi radi izdajali vsako leto kako
primerno knjigo o vzgoji otrok, spise za mladino
i. t. d.; naše gmotne moči so pa preslabe, da bi
mogli sami tolike stroške prenašati. Zato obra-
čamo se po vseh šolskih prijateljev za-
vednega Postojnskega okraja s ponižno
prošnjo, da blagovolijo pristopiti kot
podporni udje k našemu društvu ter
tako podpirajo naše blago podjetje. Saj
je znano, da podporniki učiteljskih društev so pri-
jatelji ljudskega šolstva in omike milega nam
naroda slovenskega.

Prvi pristopil je kot podporni ud naš deželni
poslanec blagorodni gospod Hinko Kavčič in temu

pridružila sta se še isti dan gg. Fran Padar in Karol Moser. Čast njim!

V odbor bili so izvoljeni ti-le gg.: Martin Zarnik, (predsednik); Št. Jelenec, (podpredsednik); Josip Kostanjevec, (tajnik); Pavel Kavčič, (tajnikov namestnik); Jakob Dimnik, (blagajnik); Karol Česnik in Filip Kete (pevovodji).

Društvo pristopi tudi k zvezi slovenskih učiteljskih društev. Sledilo je še mnogih raznih pogo- vorov in sklepov vse na korist narodnemu šolstvu in po dognanem dnevnem redu zaključil predsednik zborovanje s trikratnim „slava-klicem“ presvet- lemu cesarju.

Pri skupnem obedu pri Mušici, kjer so nas cenô s slastno jedjo in dobro pijačo postregli, smo se do večera prav prijateljski pogovarjali, prepevali in napivali. Izmej napitnic omenim naj napitnico presvetlemu cesarju, visokorodnemu g. deželnemu predsedniku in gosp. okrajnemu šolskemu nadzor- niku. —

Domače stvari.

— (Deželnemu glavarju grofu Thurnu) se je zdravje zelo shujšalo in pričak- vati je v kratkem katastrofe. Bolnik leži že skoro v agoniji.

— (Knez Hugo Windischgrätz) po- daril je povodom slavnosti 40letnice vladanja Nj. Veličastva, ki se bode vršila pod vzvišenim njego- vim pokroviteljstvom dne 22 t. m. v Logatci, izvr- ševalnemu odboru za nakup orodja šolskim vrtom in knjig za šolske knjižnice — znesek 200 gol- dinarjev, občini Planinski za napravo sirotišnice svoto 200 goldinarjev in gasilnemu društvu, ki se ima ustanoviti v Planini, za nakup gasilnih priprav znesek 100 goldinarjev,

— (Povodom štiridesetletnice ce- sarjeve) daroval je umirovljeni vojaški kaplan g. Fran Čarman 200 gld. v obligacijah za šolo pri sv. Ani pri Tržitci.

— (Škof Lavantinski dr. Stepisch- negg) praznoval bode svojo zlato mašo dne 2. av- gusta t. l. Rečeni dan bode vsprejemal čestitke.

— (O slovenskih paralelkah) poročajo razni listi in zagotavljajo, da se bodo začetkom pri- hodnjega šolskega leta otvorile v Celji in Mariboru slovenske, v Pazinu hrvatske, v Trstu italijanske paralelke. Vsem tem glasom ni verjeti, kajti rečeni listi so čuli zvoniti, samo da ne vedo kje. Raz- soden čitatelj je čitajoč omenjene vesti gotovo z glavo zmajeval, ker se tolike radodarnosti od gosp. pl. Gauča ni nadejati. Kolikor nam znano, uteg- nemo začetkom bodočega šolskega leta dobiti slovenske paralelke na gimnaziji Mariborski. To je pa vse.

— (Dr. Mahnič) je s svojim listom vender prišel na dan. Krstil ga je po dolgem premišlje- vanji „Rimski katolik“.

— (Premeščenie.) Gosp. Jarnej Pernat, kaplan pri Mali nedelji, premeščen je k sv. Rupertu nad Laškim trgov.

— (Spomenik pokojnemu Viktorju Dolencu) razkril se bode v nedeljo dne 22. t. m. ob 6. uri popoldne, na sv. Ane pokopališču. Spo- menik izklesan je po slavnega Rendića načrtu, je jako lep. Vspored pri razkritju je nastopni: 1. „Na grobu“, zbor. 2. Blagoslavljenje groba in spomenika. 3. „Na gomili“, osmerospev. 4. Nagovor. 5. „Nad zvezdami“, zbor. Pokojni Dolenc stekel si je toliko zaslug za Trst in okolico, da bode slav- nost razkritja spomenika njegovega izvestno do- stojna in udeležba naroda velikanska.

— (Za pokojnega Božidarja Raiča spomenik) nabranih je, kakor razvidno na dru- gem mestu, 559 gld. 58 kr., ki so naloženi pri „Hranilnem in posojilnem društvu na Ptuiju“. K temu izkazu treba došteti še obresti in poznejše doneske, tako, da bode vsega vkupe 600 gl. Odbor za Raičev spomenik prosi rodoljube, ki imajo še namenjen kak dar, da to takoj store, ker se bode nabrani denar skoro izročil in ker treba za spo- menik pravodobno ukreniti vse potrebno.

— (Vspored slavnosti petindvajset- letnega obstoja telovadnega društva „Sokol“ v Ljubljani) dne 8. in 9. septembra 1888. leta. Dne 8. septembra: Ob osmih zjutraj shod na čitalničnem vrtu. Ob devetih vsprejem po- slednjih gostov, ki pridejo z lokalnim vlakom Celj- skim. Ob desetih sv. maša na travniku v Laterma- novem drevoredu. Po končanej sv. maši slavnostni

sprevod po mestu in sicer: po Marije Terezije cesti, Schellenburgovih ulicah, Kongresnem trgu, Gospod- skih ulicah, Št. Jakobskem trgu, Starem trgu, Mest- nem trgu, Valvazorjevem trgu, Vodnikovih ulicah, Sv. Petra cesti, Marijinem trgu, Slonovih ulicah in Schellenburgovih ulicah do čitalnice. Po sprevodu skupni obed v čitalnični gostilnici. Ob treh popo- ludne javna telovadba na vrtu Koslerjevem. O polu osmih zvečer sijajni ples v čitalnični dvorani. — Dne 9. septembra: O polu sedmih zjutraj shod v čitalnici. Ob sedmih odhod na Rožnik, kjer bode skupni zajutrek. Ob devetih odhod z Rožnika preko Čiškega vrha in mimo Tivolskega grada na Kosler- jev vrt, kjer bode ob najmanjših tekmujoča telovadba in delitev odlik mej najboljših telovadec. O polu jedne popoldne slavnostni občni zbor v čitalnični dvorani. O polu dveh banket v prostorih čitalnične gostilnice. O polu osmih zvečer sijajni koncert v čitalnici.

— (Pravil „Zveze požarnih bramb kranjskih“) deželna vlada ni popolnoma potrdila. Popraviti bode treba 5 paragrafov, kar bode odbor lahko in hitro storil, ker se popravki ne tičejo bi- stvenih določil. Odbor izdal je te dni obširni za- pisnik ustanavljočega zbora „Zveze požarnih bramb“ v slovenskem in nemškem jeziku in ga razposlal vsem požarnim brambam na Kranjskem.

— (V Rogatci) pokopali so dne 13. t. m. A. Mikuša, umrlega v 90. l. dobe svoje. Pokojni Mikuš bil je vrl narodnjak in izvrstni gospodar. Blag mu spomin!

— (Mestna šestorazredna dekliška ljudska šola) izdala je tudi svojo razredbo učenk koncem baš preteklega šolskega leta. Poleg podrob- nosti, nahajajočih se v šolski kroniki, povzamemo izvestju, da je na tej šoli bilo začetkom leta 375, koncem leta 340 učenk, mej njimi 357 Slovenk, 17 Nemk, 1 Italijanka. Prav pridno je v šolo hodilo 293 učenk, za višji razred sposobnih bilo je pa 233. Knjižnica šteje 221 nemških in 130 sloven- skih knjig. Poučevali so na tej šoli: Gospa Julija Moos (voditeljica in nadučiteljica), g. Andrej Kar- lin (katehet) in gospod. Terezija Friedrich, Fride- rika Konschegg, Emilija Gust, Agneza Zupan, Er- nestina Kern

— (Razpisana) je služba učitelja na jedno- razrednici v Vavti Vasi. Plača 450 gld., priklada 30 gld. in stanovanje. Prošnje do 15. avgusta.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Kronstadt 19. julija. Cesar Viljem pripeljal se je na jahti „Hohenzollern“ ob 1/2 5. uri popoldne mej strelom z vseh trdnjav in vojnih ladij v malo pristanišče, kjer ga je po- zdravil car. Oba vladarja peljala sta se potem h kraju, kjer je stala ruska carica, katerej je cesar Viljem roko poljubil. Cesar Viljem bil je v ruski, car v pruski uniformi. Ko sta oba cesarja obhodila častno kompanijo, odpeljala sta se mej naudženimi klici mnogobrojnega občin- stva v Petrov dvorec. Na vnanjem pristanišču je bilo veliko zasobnih parobrodov, polnih ljudi, pričakujočih nemškega cesarja. Vojne ladije bile so v polni paradi.

Rim 19. julija. Preteklo noč razsajal tukaj hud vihar, ki je mnogo hiš poškodoval. S palače španjskega veleposlaništva pri Vati- kanu odnesel je kos strehe.

Yokohama 19. julija. Blizu mesta Ta- kamalce bruhal je vulkan. 400 ljudi je baje poginilo, 1000 pa je ranjenih.

Petrov Dvorec 20. julija. Jahta Aleksandra vzela ob 4. uri popoldne nem- škega cesarja in spremstvo na krov in odplula mej streljanjem oklopnice v Petrovdvorsk vojni luko, kjer se je v paviljonu vršilo pozdravlja- nje carice. Potem odhod v Petrov dvorec, kjer ob 7 1/2 uri obiteljski obed.

Pariz 20. julija. V Chambery priredilo je mesto Carnotu na čast banket. Župan v svoji napitnici naglašal Savoje vroči patrijo- tizem prisezajoč, da akoravno so Savojardi najpozneje prišli v obitelj francosko, vender Francija nema bolj udanih sinov. Carnot od- govoril, da vsprejem dokazuje, da je Francija le jedna in nerazdelna.

Rim 20. julija. Klerikalni dnevniki za- nikavajo vest, da bi bil Rampolla zaradi po- tovanja cesarja Viljema v Rim odposlal kako noto. (List „Fanfulla“ je trdil, da se je pa-

pež obrnil do dotičnih vlad, naj bi zaupno uplivalo tako, da bi nemški cesar ne prišel v Rim, ker bi bil to papežu sovražen čin. Uredn.)

Razne vesti.

* (Črnogorski knez Nikola) odlikuje se, kakor znano, poleg vladarskih vrlin svojih, tudi na leposlovnem polju. Z isto roko, ki tako modro ravna z žezlom in tako smelo vihti britki meč, z isto roko piše krasne pesni, ki so, kakor znana „Onamo, onamo, za brda ona“, ali pa „Sinje more, budi moje“ omilile se vsemu narodu in spadajo mej najboljše proizvode srbske. Velik uspeh dosegel je tudi s svojo „Balkansko carico“, ki se je v Ce- tinji predstavljala. Nedavno pa je izdal zopet novo delo: „Potonji Abenseraž“. Chateaubriandovo novelo „Le dernier des Abencerrages“ presadil je na divni srbski jezik in to tako izborno, da je v Zaderskem „Narodnem listu“ Marko Car napisal izredno laskavo kritiko. Knez pesnik pogodil je iz- vrstno vse tančine francoskega in srbskega jezika in tuje delo priredil za zvonke gosli srbske.

* (General Anenkov), ki je zgradil ve- likansko transkaspjsko železnico, dobil je Aleksandra Nevskega red z brilanti,

* (V Temesvaru) pričela se je preiskava proti vsemu davčnemu nadzorništvu vsled ovadbe nekega od- puščenega uradnika. Govori se, da so poverjenja trajala že mnogo let in da je erar škodovan za več milijonov goldinarjev. Preiskavo vodi sekcijski svet- nik Szass iz Budimpešte.

* (Zima meseca julija.) V Erfurtu na- znanja krčmar na Voglovem vrtu, najimnitnejšem poletnem zabavišču, da so njegovi zimski prostori otvorjeni in zakurjeni.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

Odsek sicer priznaje, da šolski zvezki, karte za čestitke, cenovniki, naznanila za oddajanje sta- novanj, razdelitev učnih ur za učence nemajo prav za prav tiskovnopolijskega značaja ali literarnega izdelka, toda izjaviti se vender ne more za to, da bi rebalo te izdelke izločiti iz obrtnega pojma tiskovnega izdelka ter njih prodajanje dovoliti prodajalcem papirja, a ne da bi se prej izposlovali dopustilo.

Ni dvojiti, da so rečene tiskovine kot potrebni predmeti občnega prometa postali potrebni trgovski predmeti ter jih imajo dandanes trgovci papirja mnogovrstno na prodaj; toda poudariti je tudi treba, da jih tudi mogoče naročevati pri knjigarjih, trgovcih s papirjem in tiskarjih, kateri že imajo dopustilo ter se je s tem dovolj skrbelo za prodajanje rečenih proizvodov.

Dalje je poudariti, da se rečene tiskovine iz- gotavljajo mehanično in so trgovanju z njimi pri- znana dovoljna olajšila v § 3. tiskovnega zakona od 17. decembra 1862, drž. zak. št. 6. ex 1863.

O tem predmetu izjavile so se tri zadruge, da za prodajanje rečenih tiskovin proizvodov ni treba zahtevati obrtnega dopustila. Odsek misli vender navzlic temu, da ni nobene potrebe, prodajanje re- čenih tiskovin še bolj olajševati ter že tako malo trgovino še bolj manjšati, in predlaga: „Zbornica naj se izjavi v zmislu tega poročila.

Predlog se vsprejme.

VIII. Gospod zbornični svetnik Fran Omerša poroča, da se je trgovska in obrtniška zbornica v Pragi obrnila do visokega c. kr. trgovskega mini- sterstva s prošnjo: naj izvoli pri visokem c. kr. finančnem ministerstvu delovati, da se v § 6. za- konskega načrta o colnini o žganih opojnih teko- cinah, o zadavkovanji žganjice in izdelovanja stis- nenih drožij, spojenih z izdelovanjem žganjice, za- menijo besede „izimši kuhanje, kurjavo in svečavo“ z besedami: „potem v zdravilne namene (izdelo- vanje vseh zdravil z alkoholom), za znanstvene na- mene ali za lepoticenje, kuhanje in svečavo“, da se nadalje nadzorska pristojbina 3 kr. od litra zniža na 0.5 kr. (50 kr. od hektolitra), dočim naj bi fabrike s samostojnimi finančnimi podružnicami bile popolnoma proste nadzorske pristojbine, in da se konečno ustanove določila o dopuščeniosti trgovine s špiritom in da se v obče obrtnikom osobito pa malim obrtnikom, dajo vsa olajšila, kadar upo- trebljujejo špirit, ki je prost davka (denaturovan, odnosno tudi za zdravila in druge obrtne namene, nedenaturovan).

Po gornjem § 6. morala bi biti izmej pogojev iz opreznosti, potrebnih za brambo državnega za- klada tista žganjica prosta užitninskega davka, katera se upotrebljuje v obrtne namene in tudi za izdelovanje kisavca (jesiha), izimši za kuhanje, kur- javo in svečavo. Za ta nezadavkovani alkohol bode se pozneje v zmislu naredbe, ki se še ima izdati, pobirala takozvana nadzorska pristojbina. Odsek zmatra prošnjo Praške zbornice za utemeljeno in predlaga: Slavna zbornica naj prošnjo Praške zbor- nice pri visokem c. kr. trgovinskem ministerstvu priporoča. — Predlog se vsprejme jednoglasno.

(Dalje prih.)

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji (331—165)
 za vse leto gld. 4.60; za pol leta
 gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Izkaz o doneskih za Raić-ev spomenik.

(Konec.)		Prenesek	434 gld. 16 kr.
Gosp. Jurij Vtičar	v Slov. goricah	1	—
Vakaj Vekoslav	—	1	—
Kurnik Josip	—	2	30
Milošič Miha	—	2	30
Skrnčič Jakob	—	1	50
Suhač Anton	—	1	—
Bohanec Ivan	—	1	—
Futek, kanonik	—	1	—
Lopič J., kaplan	—	1	—
Pavalec Julij	—	1	—
Pernat Jarnej	—	1	—
Zupanec Jakob	—	—	10
Ožgerl Jakob	—	—	50
Šaman Jakob	—	—	10
Dobaj Fran	—	—	10
Neuwirt Anton	—	—	10
Ciper	—	1	—
Flek Josip	—	1	—
Stuhec Marko	—	1	—
Kurnik Fran	—	—	10
Klobasa Matija	—	1	—
Neimenovan	—	—	55
Gosp. Wenger Dr., sodnik	—	1	50
Šket, trgovec	—	1	—
Radoslav Kurnik	—	—	20
Pos Alojzij	—	—	10
Hanžič Jakob	—	2	—
Niedorfer Marko	—	1	—
Jagrič Josip	—	—	20
Pinterič Fran	—	1	—
Jančar Fran	—	2	—
Elbel Josip	—	—	10
dr. Lešnik, odvetnik v St. Lenartu	—	2	—
dr. Mravljak v Ljutomeru	—	15	—
Bogoslovci Mariborski.	—	6	70
Gosp. Gomilšek Jakob v Trstu	—	2	—
Fran Hrašovec v Spitalu	—	2	—
Šalamun Fran v Ptui	—	2	—
Dekanija Gornji grad	—	2	—
Gosp. Štekovec Matija, župnik	—	1	—
Vejšč Alojzij, kaplan	—	1	—
Zupanec Jakob, kaplan	—	1	—
Košar Jakob, kaplan	—	2	—
Meško Jakob, župnik	—	5	—
Kostanjevec Josip, kaplan	—	1	—
dr. Krek Gregor v Gradci	—	5	—
Kupljen Anton, notar	—	5	—
Rogina za Graške dijak	—	11	—
Tobijas Tomaž, posestnik na Ptui	—	—	50
Glajnshek Cila, posestnica na Ptui	—	—	20
Cvahte Simon, nadučitelj pri Mali	—	1	—
Nedelji	—	33	37
Od raznih prijateljev	—	—	—
Skupaj	—	—	559 gld. 58 kr.

Loterijske srečke 18. julija.

V Pragi: 83, 52, 1, 89, 58.

Tuji:

17. julija.

Pri **Matič**: Wolf iz Savodja. — Potrusch iz Pulja. — Badjura iz Berna. — Bašadur iz Mostara. — Erod iz Reke. — German iz Dunaja.
 Pri **Slonu**: Lankmayer iz Dunaja. — Hladik iz Kočevja. — Pogrutz iz Zagreba. — Lövinger iz Velike Kanize. — Schmid iz Dunaja.
 Pri **južnem kolodvoru**: Meisener iz Beljaka. — Pirc iz Dunaja. — Slama iz Prage.
 Pri **avstrijskem cesarji**: Bruns iz Linca. — Geršah iz Inomosta.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
19. julija	7. zjutraj	728.2 mm.	13.8° C	sl. svz.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	728.8 mm.	21.9° C	sl. jug.	d. jas.	—
	9. zvečer	730.4 mm.	14.8° C	sl. sev.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura 16.8°, za 2.6° pod normalom.

Dunajska borza

dné 20. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	gld.	81.05	—	gld.	80.80
Srebrna renta	—	82.30	—	—	82.35
Zlata renta	—	112.20	—	—	112.25
5% marcna renta	—	96.50	—	—	96.40
Akcije narodne banke	—	872.00	—	—	870.00
Kreditne akcije	—	310.00	—	—	308.60
London	—	125.00	—	—	125.00
Srebro	—	—	—	—	—
Napol.	—	9.90	—	—	9.88 1/2
C. kr. cekini	—	5.90	—	—	5.90
Nemške marke	—	61.17 1/2	—	—	61.15
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133	gld.	50	kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	163	—	25	—
Ogerska zlata renta 4%	—	101	—	40	—
Ogerska papirna renta 5%	—	89	—	35	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	105	—	50	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120	—	25	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	127	—	75	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	—	100	—	—	—
Kreditne srečke	—	184	—	25	—
Rudolfove srečke	—	10	—	21	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	109	—	50	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	227	—	—	—

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Razglas.

V ponedeljek 16. dan t. m. zjutraj se je priklatil iz Ljubljanske okolice v mesto kmetski tako imenovani Brakepes, srednje velikosti, belo in črno pisane kože, je tukaj več psov napadel in oklal. Ta pes je bil od straže opoludne pobit.

Sekcija, ki se je takoj vršila, dokazala je, da je bil pes stekel.

Vsled tega so na podlagi postave z 29. dne februarja 1880 l. št. 35 drž. zak. za vse mesto od današnjega dne počenši **trimesečna pasja kontumac** upelje in ukaže, da smejo psi v tem času le s trdno torbo okoli letati ali pa se morajo zunaj hiše voditi na vrvi.

Psi, ki bodo prosto okoli letali, bodo se polovili in pokončali, proti nemarnim lastnikom pa se bo postopalo po dotičnih postavnih določbah.

Ob enem se omenja, da bode postavne varstvene naredbe za 4 kilometre daleč okoli mesta upeljalo c. kr. okrajno glavarstvo v Ljubljani.

Mestni magistrat Ljubljanski,

dné 17. julija 1888.

Župana namestnik: Vončina.

Razglas.

Zaradi gradnje novega poslopja za stanovanje gg. učiteljem in cerkveniku v Borovnici bo pri podpisnem uradu zmanjšavna dražba

dne 29. julija 1888. leta

ob 4. uri popoldne.

Zidarsko delo z materijalom, ročnim delom in vožno	vred je proračunjeno na	3817 gld. 66 kr.
kamnoseško delo na	78	64
tesarsko delo na	1637	45
ključarsko in kovaško delo	606	34
mizarsko delo na	500	73
mazarsko delo na	162	11
kleparsko delo na	113	—
lončarsko delo na	130	—
steklarsko delo na	198	82
in štedilna ognjišča na	190	—
Vkup	7434 gld. 75 kr.	

Vsak ponudnik mora pred dražbo položiti 10% jamčevine.

Pismene kolekovane ponudbe z vadijem vred vsprejemale se bodo do 4. ure 29. julija.

V ponudbi mora biti krstno ime, priimek, stanovanje in ponudnikov stan, najnižja cena s številkami in črkami razločno zapisana; tudi mora biti pristavljeno, da vsprejme ponudnik vse splošne in posebne pogoje dražbe brez pridržkov.

Podpisani urad si pridržuje pravico izmed ponudnikov izbrati si po svojem preudarku podjetnika.

Stavbene načrte, splošne in posebne pogoje, cenilne izkaze in proračune lahko vsakateri pri podpisnem uradu pregleda.

Županstvo v Borovnici,

dne 19. julija 1888.

(503—1)

Jos. Verbič, župan.

Bogu Vsemogočnemu je ugajalo, našega ljubljenege očeta, tasta in starega očeta, blagorodnega gospoda

Ivana Nep. Plautza star.,

trgovca in posestnika,

danes, dne 19. julija, ob 3 1/4. uri zjutraj, po hudej bolezni, prejemšega svete zakramente za umirajoče, poklicati na oni boljši svet.

Pozemeljski ostanki pokojnika bodo se v soboto dne 21. julija dopoldne ob 9. uri slovesno blagoslovili v hiši žalosti v Skotji loki, potem pa z mrtvaškim vozom prepeljali v Ljubljano ter se bodo ob 1/6. uri popoldne iz pokopališčne cerkve pri sv. Kristofu položili v rodbinsko rakev.

Svete zadušne maše brale se bodo v več cerkvah.

V Škofji loki, dne 19. julija 1888.

Ivan, Julij, Ferdinand, Robert, Josip, Henrik in Ludovik Plautz,
sinovi

Mimi Plautz, roj. Gregorič, Marija Plautz,
roj. Peterka,
snahi.

Oskar in Pavla Plautz, — Jean, Olga in Amalija Marinschek, — Amalija, Franc, Crescencija omož. Schmid, — Angelo, Rudolf, Makso, Pavl in Olga Plautz,
unuki. (504)

Pogrebni zavod Frana Doberleta.

Naznanilo.

Županstvo v Mengši naznanja, da je slavna c. kr. deželna vlada dovolila mesto sejma sv. Urbana

semenj na dan sv. Ane 26. t. m.

Janez Levec,

župan.

(501—2)

Pivo v steklenicah

(449—13)

prodaja

BIERMAIER v Ljubljani.

Pomoč

se ponuja pri vseh boleznih, zlasti onih, ki izvirajo iz spridene krvi, nadalje pri padci, živčnih boleznih, usesnih boleznih, plućnih in želodčnih boleznih, naduhi, slabosti, protinu, trganji in pri vseh ženskih boleznih. Trakulja odpravi se v dveh urah z glavo vred, za kar se jamči. Metoda, ki je hitra in sigurna, pospešuje se z odličnim in skušenim sredstvom. Obširna poročila pošljejo naj se z naslovom: (346 10)

„Hygiea-Officin“ Breslau II.

Ne zameniti z Radgonsko.

Radenska kislá voda in kopališče.

Radenci na slov. Štajerskem ob vznožji Slovenskih goríc.

Kot zdravilna voda. Radenska kislá voda ima med vsemi evropskimi kislecí največ natrona in litija. Posebna njena lastnost je, da pomaga pri vseh boleznih, koje dobi človek vsled prevelike kisline v svoji vodi, kakor pri hudici, pri kamnu v želodcu, mehurji in ledicah, ter je neprecenljivo zdravilo pri zlati žili, pri boleznih v mehurji, pri zastlženjih, kadar se napravlja kislina v želodcu in črevesu, pri vreditu, katarih in živčnih boleznih.

Kot namizna voda. Vsled obilne oglene in kislénokislega natrona, prijetnega okusa in močnega penjenja je radenska kislá voda najbolj priljubljena pozivljajoča pijača. Pomešana s kislim vinom ali s sadnim sokom in sladkorjem je močno šameča, žejo gaseča pijača, koje imenujejo mineralni šampanjec.

Obvarovalno zdravilo. Jako razširjena je in mnogo se rabi radenska kislá voda kot varstvo in zdravilo zoper davico, škrlatico, mrzlico in kolero.

Kopeli in stanovanja. Kopeli se prirejujejo iz železnate in kisle vode z raznovrstno gor-koto. Skušnja uči, da pomagajo posebno zoper: hudico, trganje po udih, ženske bolezni, pomanjkanje krvi, bledico, histerijo in neplodovitost. (Cena kopeli 35 kr., cena za eno sobo 30 kr. do 1 gld.)

Ogljeno-kisli litij kot zdravilo. Liter radenske kisle vode ima v sebi 0.06 gr. dvakratno ogljeno-kislega litija, to je množina, ki se težko prekorači pri enkratnem zavžitku. Kolike vrednosti je ta jako močan lužnik kot zdravilo, dokazujejo Garrodovi poskusi, ki so se vsestranski potrdili. Položil je koščke kosti in hrustancev od protinastih bolnikov v enako močne tekočina kalija, natrona in litija. Prvi dve niste skoraj nič vplivali, slednja pa tako odločno, da so bile protinastih snovi navzete kosti v kratkem proste vse nesnage. To ga je napotilo, da je začel poskušati s litijem pri protinastih bolnikih, kojih scavnike prevlake so postajale vedno manjše ter konečno popolnoma prenehale. Vspehi, koje so dosegli pri enacih razmerah tudi drugi zdravniki.

Cenike razpošilja zastoj in franko kopališče radenske slatine na Štajerskem.

V zalogi imata kisló vodo Ferdinand Plautz in Mihael Kastner v Ljubljani.